

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

120-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 7 И 8 ДЕКЕМВРИ 2016 Г.

Становище на Европейския комитет на регионите — Програмата REFIT: гледната точка на местните и регионалните власти

(2017/C 185/02)

Докладчик: François DECOSTER (FR/АЛДЕ), заместник-председател на Регионалния съвет на Нор-Па дьо Кале-Пикардия
Отправен документ: Писмо на Европейската комисия от 13 януари 2016 г.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подкрепя усилията на Европейската комисия да гарантира, че европейските политики отразяват в по-голяма степен опасенията на националните, регионалните и местните органи на властта, и отново заявява, че това трябва да бъде обща отговорност на всички ешелони на управление;
2. споделя мнението, че по-доброто законотворчество не означава просто по-малко законодателство на равнище ЕС, а определяне на равнището, на което могат да бъдат постигнати набелязаните цели, и подчертава, че ефективното прилагане на принципа на субсидиарност е ключов елемент от по-доброто законотворчество;
3. подчертава, че всяко регулиране трябва да постига баланс между еднакво основателните опасения и очаквания за „сигурност“ от една страна (лична, правна, административна, финансова), и за „ефективност“ и „свобода“ или гъвкавост, от друга; да се намери баланс между тези опасения в конкретни случаи е задача на демократичния процес, а демократично избраните представители на всички равнища носят отговорността да обяснят на гражданите неизбежните отстъпки и компромиси;
4. взема под внимание работата на Групата на високо равнище за административните тежести (групата „Щойбер“), нейния окончателен доклад и различаващите се становища;
5. отбелязва подписването на Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от Съвета, Комисията и Парламента на 13 април 2016 г. и изразява надежда, че това ново споразумение ще спомогне за подобряване на процеса на вземане на решения на всички етапи — планиране, изготвяне, приемане, изпълнение и оценка; изразява обаче безпокойство от факта, че в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество конкретните роли на демократично избраните представители на регионално и местно равнище не се споменават по никакъв друг начин, освен като „заинтересованите страни“, въпреки тежестта и мандата, които им отрежда Договорът от Лисабон;
6. би искал да бъде включен в бъдещите инициативи за тълкуване и прилагане на новото споразумение, за да се използва пълноценно потенциалът му на консултативен орган в рамките на законодателния цикъл; припомня, че голям брой членове на КР имат правомощия за прилагане на политиките на ЕС;
7. приветства искането на Комисията за „по-широкообхватно прогнозно становище“, което да съдържа „допълнителни предложения относно изискванията, които налага нормативната уредба на ЕС, и по-прости начини за постигане на същите или дори по-добри резултати“;

8. приветства свързаните с конкретни политики искания на Европейската комисия за прогнозни становища на Комитета в области като например околна среда, енергетика, финансови услуги и селско стопанство, където местните и регионалните власти могат да идентифицират тежестите и да отправят предложения за подобрения, съответстващи на техните нужди;
9. отбелязва, че настоящото по-широкообхватно прогнозно становище представлява преглед на последиците от законотворчеството за местните и регионалните власти, и насърчава извършването на ориентиран към отделните политики и сектори анализ за идентифициране на съществуващите пречки и тежести;
10. приветства цялостния подход на привличане на регионалните и местните действащи лица за участие в консултациите, свързани с по-доброто законотворчество; във връзка с това приветства например доклада „Нидерландски провинции за по-добро законотворчество на ЕС“ и обръща внимание на пречките, установени в него, и на предложените конкретни решения;
11. във връзка с това изразява задоволството си от приемането на Пакта от Амстердам за конкретното прилагане на програмата на ЕС за градовете, тъй като аспектът на по-доброто законотворчество играе важна роля в тематичните партньорства. В този контекст отбелязва също така проучването „Bridge! По-добро законотворчество на ЕС за местните и регионалните власти“, съдържащо примери за конкретни ситуации, при които местните и регионалните реалности се сблъскват с европейското законодателство;
12. настоятелно призовава Европейската комисия да проучи предложените решения във връзка със секторните регламенти, пропорционалността, трансграничните пречки, държавните помощи и одитния натиск и да ги включи в изготвянето на новите регламенти;
13. признава специфичната роля на местните и регионалните власти в широк кръг от области, които са засегнати в голяма степен от законотворчеството на ЕС, както и тяхната роля на органи, прилагащи правото на ЕС и управляващи средства на ЕС, и подчертава, че техните специфични отговорности им дават добра възможност да оценят кои области на регулаторните рамки са проблематични и следва евентуално да бъдат изменени;
14. счита, че всички равнища на управление трябва да гарантират, че законодателството е подходящо, ефективно и ефикасно и не води до допълнителни разходи и тежести, като същевременно защитава гражданите, потребителите, устойчивостта и околната среда;
15. разбира факта, че институциите на ЕС трябва да представят пред всички граждани доказателства за полезността на регулаторните рамки и добавената стойност на законодателството на ЕС, като същевременно спазват принципите на субсидиарност и пропорционалност;
16. признава, че неотдашните икономически затруднения създадоха климат, в който допълнителните разходи, предизвикани от свръхрегулирането, утежняха бюджетните съкращения за много местни и регионални власти. Всичко това в ситуация, при която наличните ресурси са били намалени. Това се оказа обременяващо и доведе до по-голям натиск върху тези власти да се опитат да намалят административните разходи, като в същото време са изправени пред нарасналото търсене на действия. КР отново изтъква виждането си, че е необходимо опростяване и намаляване на прекомерната административна тежест, когато тя оказва въздействие върху основните задачи, които местните и регионалните власти трябва да изпълняват;
17. оценява факта, че докладите и становищата, приети до този момент от Европейския парламент, ЕИСК и КР, потвърдиха значението на координираните действия на ЕС в дух на партньорство с националните и европейските институции, както и с местните и регионалните власти;
18. подчертава централната роля на местните и регионалните власти за подпомагането на гражданите да преодолеят трудната ситуация, причинена от дългогодишните икономически проблеми, не на последно място посредством програми на ЕС, и припомня, че правната сигурност и улесеният достъп до програмите на ЕС са важни предпоставки, за да могат те да изпълнят тази роля, при положение че се признава необходимостта от структурни реформи;
19. отбелязва, че финансирането от ЕС е важно за много местни и регионални власти с оглед прилагането на законите на ЕС, по-специално с оглед прилагането на диференцирана според икономическата мощ политика на сближаване;

20. признава, че достъпността на програмите на ЕС и необходимите регулаторни режими могат да породят сериозни затруднения по отношение на тълкуването на правните рамки, правилата за прилагане, одит и докладване, и обръща внимание на факта, че по-специално режимът за одит често създава проблеми за спонсорите на проекти по отношение на дългосрочното водене на документацията, както е посочено и в становището на КР относно опростяването на ЕСИ фондовете;

21. приветства Резолюцията на Европейския парламент относно програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT): настояща ситуация и перспективи ⁽¹⁾, в която се потвърждава важната роля на КР като политическа институция, и изразява съгласие, че програмата REFIT не трябва да се използва за намаляване на устойчивостта или за занижаване на стандартите;

22. макар и да подкрепя целта за намаляване на бюрокрацията и премахване на ненужните регулаторни тежести, подчертава, че програмата REFIT не трябва да служи за претекст за сваляне на летвата, особено в области като околна среда, безопасност на храните, здравеопазване и права на потребителите;

23. подкрепя целта за възможно най-често прилагане по един и същ начин на законодателството на ЕС на национално равнище и за надхвърляне на стандартите, предвидени в разпоредбите на ЕС, само в случаите, в които това се налага по обективни и технически причини. Държавите членки и регионите трябва и занапред да имат възможност да решават във всеки отделен случай какво е необходимо за разумно прилагане на разпоредбите. Предложението на Комисията за обосноваване на „свърхрегулирането“ може да допринесе за по-голяма прозрачност. Насърчаването на отчетността по отношение на националното и регионалното прилагане на законодателството на ЕС обаче не бива да води до намеса по въпроси на вътрешната административна организация и вътрешните административни процедури;

24. изтъква колко е важно, когато се прави оценка на законодателството, да се вземат под внимание както разходите, ползите, така и недостатъците — обществени, екологични и други — за гражданите и икономиката, както и така наречената „цена на отказа от Европа“ ⁽²⁾, която може да възникне, например, в резултат от липсата на общи действия на европейско равнище в даден сектор;

25. в този контекст отново призовава Европейската комисия да изготви стандартно и валидно за целия ЕС определение на понятието „свърхрегулирано“ за целите на правната сигурност при изпълнението и прилагането на правото на ЕС и за ограничаване на прекомерната бюрокрация ⁽³⁾;

Конкретни препоръки

26. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да насърчат разработването на цифрови методи и ИКТ инструменти, включително в рамките на плана за действие на ЕС за развитието на електронното управление, и да осигурят общ формат и процедура за събиране на данни за целите на наблюдението и докладването, като по този начин намалят административната тежест, свързана с въвеждането на данни както в националните, така и в европейските бази данни;

27. изтъква значението на проверките за пригодност, които могат да установят евентуални припокривания и несъответствия, които възникнаха с течение на времето вследствие на широкия кръг от цели и нови политически инициативи, особено що се отнася до изискванията за докладване и съответствие;

28. подчертава необходимостта от по-добро разбиране на обхвата на задълженията за докладване, въведени с оглед спазването на законодателството на ЕС; предлага изискванията за докладване за местните и регионалните власти да бъдат изброени и стандартизирани, доколкото е възможно, а използваните методологии за докладване да бъдат насочени към намаляване на административната тежест за гражданите и МСП, както и за местните и регионалните власти;

Комуникация, консултация и език

29. отчита факта, че езикът и начинът, по който се използва, могат да бъдат или пречка пред участието, или покана за взимане на участие; лесно достъпният и разбираем език е ключов елемент от законодателната и регулаторната промяна;

30. счита, че с оглед на приобщаването е необходима простота и яснота на езика, структурите и разпоредбите, за да се гарантира, че ЕС и неговите цел, програми, политики, законодателство и практическа помощ са достъпни за всички;

⁽¹⁾ P8_TA(2016)0104.

⁽²⁾ Проучване на Европейския парламент „Картографиране на цената на „отказа от Европа“, 2014—2019 г.

⁽³⁾ Становище относно „Регулаторна пригодност на ЕС“ (REFIT), 2013 г.

31. затова настоятелно призовава Европейската комисия да опрости и да направи лесно разбираем езика, който използва, и предлага използването на технически език да бъде сведено до минимум, в съответствие със законовите изисквания;
32. счита, че е необходимо по-лесно за ползвателите и последователно тълкуване на правилата и разпоредбите на ЕС, в това число, например, изискванията за пропорционалния одит, по-широкото прилагане на фиксирани лихвени проценти, опростяването на подаването на заявления и искове и на докладването, както и по-ясното тълкуване на разпоредбите (например на законодателството за държавните помощи и обществените поръчки);
33. отчита факта, че ЕС трябва да отдаде необходимото внимание на една активна комуникационна стратегия, която да ангажира партньорите, да подкрепя дейностите и да привлича инвестиции;
34. изтъква образователната и информационната роля, която имат както местните, така и регионалните власти по отношение на европейските политики и програми, с цел да ги приближават до своите граждани;
35. изтъква ролята на информационните центрове Europe Direct за информиране на гражданите относно законодателството и програмите на ЕС чрез приспособяване на съдържанието и езика към гражданите;
36. отбелязва, че центровете за знания от рода на Europa Decentraal в Нидерландия играят важна роля за улесняване на правилното прилагане и тълкуване на законодателството на ЕС. Техните експерти играят важна роля в предоставянето на безплатна информация и безплатни консултации на местните и регионалните власти и техните сдружения. От друга страна, големият интерес към работата на центровете за знания доказва нуждата от опростяване на законодателството на ЕС;
37. оценява факта, че настоящата практика приканва гражданите да участват в консултациите. Приносът на отделния гражданин обаче е рядкост, тъй като повечето консултации са ограничени поради недостъпност на езика и използване на технически термини и контекст, вследствие на което в повечето случаи не насърчават участието. Така те остават затворени за всички освен за шепа граждани, притежаващи необходимите умения и език, за да участват в тях. Важно е да се гарантира, че всички заинтересовани страни и основно гражданското общество имат равен достъп до свързаните с консултациите текстове, които следва да бъдат преведени на всички официални езици на ЕС и да бъдат съставени по възможно най-прост, ясен и разбираем начин, така че да се постигне възможно най-широка информираност относно предлаганите разпоредби;
38. смята, че консултациите с участие на гражданите би трябвало да допълват, а не да заменят структурираните обществени консултации, нито да намаляват ролята на съответните институционални органи, признати в Договора от Лисабон;
39. отново подчертава колко е важно на етапа на законодателната инициатива да се провежда консултация, посредством КР, с местните и регионалните законодателни събрания, тъй като те, в качеството си на представители на териториите, са демократичният изразител на реалните нужди на гражданите, включително на тези, които поотделно не могат да бъдат чути;
40. с оглед на това е необходимо регионалните и местните органи да се ползват с предимство пред частните предприятия заради признатата им в Договора от Лисабон роля и защото са израз на демокрацията и политическото представителство;

Програми и финансиране: техническа помощ, консултации и докладване

41. призовава Комисията да въведе „обслужване на едно гише“ за консултации относно разпоредбите, за да се гарантира, че кандидатите за финансиране от ЕС получават навременни, подходящи, недвусмислени и ясни съвети;
42. предлага по време на програмния период да се потърси мнението на практикуващи специалисти, за да може подобренията в законодателната и регулаторната рамка да се основават на практически опит;
43. предлага да се въведе специфичен механизъм за използване на средствата за техническа помощ, с цел да се създаде програма за правните екипи, до която всички кандидатстващи да имат свободен достъп и която да предоставя солидни и последователни съвети, основани, в съответствие с насоките на Европейската комисия, на приетото единно тълкуване на правната уредба и на съществуващата практика във връзка с разпоредбите за финансирането от ЕС, с цел да се премахне голяма част от несигурността и отговорността, с които понастоящем е натоварен крайният бенефициент;

44. предлага схемите на управление да въвеждат ясно разграничение между администрирането на програмите и изпълнението на проектите/програмите, за да се избегнат евентуални конфликти на интереси и пристрастност при оценяването;

45. предлага да се увеличи максимално размерът на фондовете за финансиране в рамките на съществуващия бюджетен таван, като се позволи подход към изпълнението, основан на отделните програми, при който да се комбинират определен брой свързани помежду си проекти, а успехът да се измерва според общите резултати, а не според резултатите на отделните проекти, например в области като — но не само — енергетиката;

46. предлага да се проучат възможностите за развитие и подобрене на моделите за финансов инженеринг, в това число специализирани фондове за рисков капитал за ключови сектори, по-ефективно координиране на финансирането с безвъзмездни средства с програмата JESSICA, с цел да се стимулира пазарът на инвестиции в недвижими имоти, и възможност за въвеждане на схема за микрокредитиране по линия на JASMINE за подпомагане на стартиращите и малките предприятия;

47. предлага да се подобрят възможностите за съчетано финансиране, по-конкретно от частния сектор, за да се гарантира наличността на финансиране, даващо възможност на местните и регионалните власти да отговорят на местните нужди;

48. отправя искане към Комисията да предложи механизъм, чрез който неизползваните и отменени финансови средства да се връщат в бюджета на ЕС, като се предоставят на съответната държава членка като целеви приходи, за да се гарантира тяхното разпределяне и използване в рамките на секторните политики в тази държава членка, за които те са били гласувани;

49. понастоящем неизползването на бюджетните кредити за финансиране се дължи най-вече на несвършената, сложна и изключително подробна система за прилагане и на неправилно определяне на приоритетите. От съществено значение е да се гарантира подходяща комуникация с местните и регионалните власти, както и с националните органи, за да предефинират и изяснят приоритетите, така че бенефициентите да не бъдат ошетени;

50. поради това от решаващо значение е да се гарантира, че многогодишните програми разполагат по-специално със сигурност на планирането и надеждност, за да постигнат целите си. Във връзка с това повишената гъвкавост в многогодишната финансова рамка не бива да води до преразпределяне на средствата или до финансиране на нови политически инициативи за сметка на вече одобрените програми;

51. предлага да се определят ясно ролята при докладването и наблюдението на финансираните от ЕС програми в рамките на общините или регионите, които да включват преглед на разходите и резултатите и планиране на коригиращи мерки, и призовава Комисията да предостави помощ, в т.ч. финансова, на местните и регионалните власти, когато опростяването — законодателно или не — е свързано с увеличаване на публичните разходи за предоставянето на техните услуги;

Политика на сближаване

52. отправя искане към Европейската комисия да предприеме допълнителни стъпки за опростяване на политиката на сближаване, вземайки предвид предложенията на местните и регионалните власти, съдържащи се в становището на Комитета относно „Опростяване на ЕСИФ от гледна точка на местните и регионалните власти“, докладчик: Petr Osvald (CZ/ПЕС) ⁽⁴⁾;

53. припомня, че европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) са основните инструменти на ЕС за насърчаване на икономическото, социалното и териториалното сближаване във всички държави членки и че тяхното опростяване е от първостепенно значение за постигането на целите на политиката; следва да се предвидят незабавни подобрения в настоящия програмен период, както и дългосрочно опростяване, водещи евентуално до основно преразглеждане на съществуващия механизъм за изпълнение и на действащото законодателство;

54. обръща специално внимание на необходимостта от опростяване, включително от законодателни и незаконодателни промени, в области, свързани с одитирането, изискванията и насоките за докладване, държавните помощи, обществените поръчки и свръхрегулирането;

⁽⁴⁾ CDR 8/2016.

55. отбелязва, че усилията за опростяване изискват целенасочено сътрудничество между всички съответни служби на Комисията, а именно ГД „Регионална и селищна политика“, ГД „Трудова заетост, социални въпроси и приобщаване“, ГД „Конкуренция“ и ГД „Вътрешен пазар, промишленост, предприемачество и МСП“;

56. призовава Европейската комисия да предостави повече информация и подкрепа за обучението на местните и регионалните власти относно синергиите между европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ);

Научни изследвания и иновации

57. призовава за опростяване на процедурите за кандидатстване и докладване при фондовете за научни изследвания и иновации, включително и чрез засилване на прилагането на стандартни разходи, и по-конкретно що се отнася до одитирането;

Обща селскостопанска политика и развитие на селските райони

58. изтъква препоръките, отправени в становището относно „*Опростяване на общата селскостопанска политика (ОСП)*“, прието през октомври 2015 г. ⁽⁵⁾;

59. отново заявява необходимостта от засилване на принципа на доверие към крайните получатели чрез олекотяване на задължението за представяне на оправдателни документи за разходите по време на фазата на крайния доклад, чрез намеса на етапа на контрола и съсредоточаване върху резултатите от финансираните проекти;

60. изразява загриженост, че въпреки заявените цели на новата ОСП за намаляване на законодателството на равнище ЕС, регулаторният принос на Комисията посредством делегираните актове се увеличава;

61. повтаря призива си за повече съгласуваност и взаимно допълване между ОСП и други политики на ЕС, като например политиката в областта на околната среда (и фондовете); крайно е необходима по-голяма съгласуваност между Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и останалите европейски структурни и инвестиционни фондове, които заедно осигуряват обща стратегическа рамка, основаваща се на общите политически цели на стратегията „Европа 2020“;

62. счита, че ОСП следва да бъде направена съвместима с целта за териториално сближаване, залегнала в Договора от Лисабон, и следва да се избягва засилване на териториалните различия в резултат на европейските мерки или застрашаване на обществените услуги, например в селските райони;

Опростяване за МСП

63. счита за изключително важно реалните нужди на действащите лица в регионалната и местната бизнес среда да бъдат изцяло взети предвид в текущия работен процес за по-добро законотворчество за МСП;

64. отбелязва, че платформата REFIT следва да обръща достатъчно внимание и на регулаторната тежест върху публичните органи. Важно е да се избягва прехвърляне на регулаторната тежест от частния сектор върху публичните органи и обратно;

65. отбелязва, че след извършената консултация с победителите в конкурса „Предприемчив европейски регион“ беше констатирано, че приоритетните области за опростяване или областите, в които степента на опростяване посредством действащото законодателство все още не е достатъчна, включват участието на МСП във финансираните от ЕФРР проекти, достъпа на МСП до обществени поръчки, правата на потребителите и REACH. Изискванията за докладване за търговската статистика (Интрастат) също бяха посочени като приоритетна област за по-нататъшни действия;

66. счита, че са необходими действия в областта на опростяването на административните процедури за МСП, особено във връзка с ДДС;

67. призовава да бъдат приети мерки за опростяване на достъпа на МСП до обществени поръчки; изразява безпокойство от факта, че степента на опростяване, която ще бъде постигната посредством новите директиви и единния европейски документ за обществени поръчки, може и да не се окаже достатъчна за гарантиране на благоприятни за МСП правила за обществените поръчки;

⁽⁵⁾ CDR 2798/2015.

68. обръща внимание, че споменатите мерки за опростяване не трябва да ограничават независимостта на местните и регионалните власти за приемане на по-строги стандарти в зависимост от специфичните обстоятелства и нужди на своите граждани, по-специално в области, като равенство, социална и индустриална политика, както и политика в областта на околната среда;

69. подчертава, че законодателството на ЕС за държавните помощи в областта на услугите от общ икономически интерес (УОИИ) стана твърде подробно и твърде сложно поради множеството различни актове от вторичното законодателство и текстовете на актове с незадължителна юридическа сила, отнасящи се до държавната помощ. Допълнителното опростяване ще увеличи правната сигурност, ще ускори изпълнението на инвестиционни проекти, ще гарантира своевременно предоставяне на УОИИ и ще предостави стимул за растежа и заетостта;

70. подчертава необходимостта от повишаване на осведомеността сред иновативните малки дружества относно новите процедури за обществени поръчки, ползите от тях и ограниченията им, както и наличната подкрепа. След три години правилата на ЕС относно обществените поръчки трябва да бъдат подложени на оценка на въздействието, чрез която да се провери дали те са улеснили МСП в достъпа им до търговете, дали са намалили бюрократичните пречки и дали са спомогнали да се развият дългосрочни партньорства за доставки и услуги, каквито в момента не съществуват на пазара;

71. отново отправя призива си праговете при правилата „de minimis“ за държавна помощ в случай на УОИИ, както и праговете за освобождаване от изискването, предвидено в член 108, параграф 3 от ДФЕС, за деклариране на държавна помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ, да бъдат увеличени, тъй като тези мерки ще доведат до по-нататъшно опростяване за местните и регионалните власти, както и за предприятията, които получават компенсация;

Законодателство в областта на околната среда

72. насочва вниманието към своето становище относно *„Законодателство на ЕС в областта на околната среда — подобряване на докладването и спазването“*, прието през април 2016 г. ⁽⁶⁾, и отправя искане към Европейската комисия и държавите членки да вземат предвид препоръките, отправени в неговата Проверка за пригодност на задълженията за мониторинг и докладване в областта на политиката за околната среда;

73. обръща специално внимание на отправените в становището конкретни препоръки във връзка с твърде обременителните изисквания за одит и докладване и призовава по-специално за автоматизиране на инструментите за докладване, както и за откриване на синергии между задълженията за докладване, предвидени в различните директиви; отново отправя предложението си да се създадат „таблици за прилагане“ за допълнителни директиви в областта на законодателството за околната среда;

74. подкрепя варианта за хоризонтална директива на ЕС, с която да се въведат разпоредби за гарантиране на спазването на правото на ЕС в областта на околната среда като цяло, въз основа на принципите, посочени в гореспоменатото становище на КР;

75. отбелязва, че през 2013 г. Европейският съюз разполагаше с широк набор от 63 задължителни и 68 незадължителни цели със срок за постигане на по-голямата част от тях до 2015 г. и до 2020 г. Въздействието на тези цели както върху поднационалните органи на властта, така и върху бизнеса трябва да бъде измерено и взето под внимание, когато се предлагат и се изменят целите. Вече въведени, но безполезни цели следва да бъдат отменени, така че ръководителите на местните органи на власт да разполагат с достатъчна автономия, за да могат да адаптират мерките към местните икономически и екологични условия;

76. отново заявява, че са необходими правилно разпределение на отговорностите и ресурсите и ясни информационни потоци по отношение на изискванията на държавите членки за наблюдение и докладване за околната среда между общините, регионите и националното равнище, за да се гарантира, че докладите и показателите за състоянието на околната среда са съгласувани, ефективни и надеждни.

Брюксел, 7 декември 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите

Markku MARKKULA

⁽⁶⁾ CDR 5660/2015.